

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش خودگردانی یادگیری بر باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی دانش آموزان با اختلال یادگیری نوشتاری

محل انتشار:

فصلنامه ناتوانی های یادگیری، دوره 10، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدرضا مرادی - گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو، اصفهان، ایران

مریم ماهرالنقش - گروه روان شناسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران

فهیمه ماهرالنقش - گروه روان شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف مطالعه بررسی تاثیر خودگردانی یادگیری بر باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی دانش آموزان با اختلال یادگیری نوشتاری بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی و از طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری پژوهش شامل همه دانش آموزان پسر با ناتوانی یادگیری نوشتن در مقطع سوم ابتدایی شهر اصفهان در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ بود. به منظور انجام این پژوهش، ۳۰ دانش آموز با ناتوانی یادگیری نوشتن از میان دانش آموزان پسر سوم ابتدایی شهر اصفهان که ملاک های ورود به پژوهش را دارا بودند، به شیوه نمونه گیری چند مرحله ای انتخاب و با روش تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. ابزارهای مورد استفاده عبارت از آزمون نوشتن، پرسشنامه باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی (پینتریچ و دی گروت) و آزمون هوشی وکسلر کودکان بود. برنامه مداخله در ده جلسه و هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه صورت گرفت. داده های به دست آمده با روش آماری تحلیل کواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد باورهای انگیزشی و راهبردهای خود تنظیمی دانش آموزان با جلسات آموزش خودگردانی تفاوت معناداری ($p < 0.01/0$) دارد. همچنین نتایج بیان کننده این مطلب است که آموزش خودگردانی در بهبود باورهای انگیزشی و راهبردهای خود تنظیمی دانش آموزان پسر تاثیر معنادار ($p < 0.01/0$) داشته است. بر اساس نتایج آموزش خودگردانی به دانش آموزان روش مناسبی برای بهبود باورهای انگیزشی و راهبردهای خودتنظیمی دانش آموزان پسر با اختلال یادگیری نوشتاری است.

کلمات کلیدی:

خودگردانی یادگیری، اختلال یادگیری نوشتاری، راهبردهای یادگیری خودتنظیمی، باورهای انگیزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428917>

